

Rapport

Nr 123 september 2001

Föreningen Íslandssamlarna
Per Olov Abrahamson – Söderberga alle 38 – 162 51 Vällingby
Tel. 08/687 02 26. – E-mail: olov.abrahamson@telia.com

Från min horisont

Efter en härlig sommar börjar vi närma oss höstens färgrika tid och med det också tillfälle att ta fram våra kära papperslappar.

Själv tillbringade jag, tillsammans med några likasinnade vänner, en vecka i Bryssel. Vi åkte bil från hemmet till Köpenhamn, där vi tog flyget till Bryssel. Vid flygplatsen hade vi tur och fick en väldigt trevlig taxichaufför som guidade oss genom staden. Han kunde allt om sin stad! Efter installationen på hotellet tog vi tunnelbanan till frimärksutställningen. Där kunde vi beskåda massor av fina samlingar men tyvärr var det inte något överflöd av nordiska samlingar. När sedan juryn hade bedömt de utländska samlingarna, kunde man som åskådare se att den egna bedömningen oftast inte sammanföll med de professionella bedömarnas.

Utställningens officiella namn var "BELGICA 2001". Som vanligt vid utställningar av den här storleken fanns det massor av kringarrangemang för både yngre och äldre. Gott om stolar där man kunde slå sig ner och vila trötta ben. Även många trevliga handlare som hade en del bra objekt samt visning av material till kommande auktioner. På världsutställningar som denna får man alltid se rariteter som man annars aldrig skulle ha möjlighet att beskåda.

Vi träffade också en del utländska medlemmar, bland annat från Canada, Belgien och Danmark. Kort sagt, det var en trevlig utställning. I Bryssel hittade vi också trevliga matställen med mat som smakade bra och med oss hem köpte vi naturligtvis den goda belgiska chokladen. Jag hittade också, ute i staden, affärer där det fanns vykort som jag saknade.

Efter allt detta flög vi så tillbaka till Köpenhamn, där vi tillbringade ett par dygn. Givetvis besökte vi en del frimärkshandlare och hittade en del småvarianter

På eftermiddagen besökte vi Rådhusorget för att beundra folkmassorna som flanerade förbi. Är det vackert väder, som det var när vi var där, kan man sitta länge med en öl.

Önskar slutligen alla varmt välkomna till våra möten både i Stockholm och Göteborg.

Stig Österberg

Möten i Stockholm

Årsmöte 8/3 2001

Innan mötet avåts en delikat landgång, inhandlad av "den stränge", detta för att de 14 närvarande skulle komma i god stämning inför förhandlingarna. Dessa blev nu, av tradition, inte allför våldsamma och "den stränge" kan således lägga ytterligare 2 år till sina tidigare som väktare över den enorma skatten, d.v.s. föreningens bankbok. Även övriga styrelseledamöter omvaldes på sina poster. Till ny revisor efter Tony Bjellefors valdes Jan Brandt. Ett varmt tack till Tony som under många år brottats med föreningens ekonomi.

Efter mötet berättade de som varit med på isländsresan om denna. Själv blev jag liggande på hotellet i 40 graders feber och har just inga minnen av resan.

Turgubben Karl Erik vann dagens närvarolotteri och sekreteraren tröstpriset. Ett extra tröstpris i form av en nål som skänkts av islänningarna vanns av Sture.

Våravslutning

hemma hos Leif Nilsson en solig vårdag uti Roslagens famn där mötet, för en gångs skull, kunde avhållas utomhus utan risk för förfrysning. "Den stränge" hade, dagen till ära, hissat den isländska flaggan för att markera dagens högtidlighet.

Vi blev så småningom 13 vid bordet, men vi isländssamlare är nu en gång för alla inte skrockfulla av oss, då hade vi samlat något annat. Tre göteborgare hade hörsammat kallelsen och missade inte tillfället att få en gratis middag på föreningens bekostnad.

Mötet var, som alltid, mycket informellt men ordföranden hälsade i alla fall de närvarande välkomna, varefter "polsk riksdag" utbröt.

I det allmänna ordsvallet lyckades jag i alla fall urskilja hur George Sund berättade om en resa som stockholmsföreningarna tänker arrangera på "Freja" d. v. s. Birka Prinsess. Resan går till Mariehamn den 28 oktober och tremat är, som sig bör, frimärken. Priset är hyfsat! 450 kr för plats i tvåbäddshytt inklusive middag och frukost. Ombord kommer tydligen även handlare att finnas, oklart ännu om vilka. jag tycker att det hela låter bra och uppmanar alla som kan att sluta upp på resan. Möjlighet till konferenslokal på återresan kommer att finnas och blir vi tillräckligt många kan vi hyra en sådan.

Johnny meddelade att årets höstauktion äger rum den 13 oktober samt att Íslandsklubben i Göteborg kommer att anordna ett möte på Gothex under lördagen med föredrag om inrikes lösen (isländsk alltså) av Ólafur Elíasson.

Efter detta drog så Marianne Österberg sin gubbes nummer i närvarolotteriet, varpå fiskgubben Tore Olsson vann tröstpriset.

Mötet avslutades därpå i all hast då de flesta ville se ishockeymatchen i TV mellan Tre Kronor och Tjeckoslovakien.

sekr.

Svar på P. T. O.

Från Sigurður H. Þórsteinsson har jag fått svar på min fråga i föregående Rapport om vad P. T. O. betyder han skriver.

Stämpeln P. T. O.= betyder "Please Turn Over". I detta fall p.g.a. returadressen på baksidan av brevet har blivit inringad och märkt "TO".

Jag konstaterar att min okunskap i ämnet nu är uppdaterad och att även fler samlare svarat på denna fråga. Men Sigurður var först och nämner även den inringade returadressen, vilket ingen av de andra uppmärksammat.

sekr.

SLESVIG

Föreningen Íslandssamlarna är en ideell förening med syfte att främja filatelin och samlandet av frimärken. Föreningens intresseområden skall vara Ísland, Grönland, Färöarna, Dansk Vestindien och Slesvig.

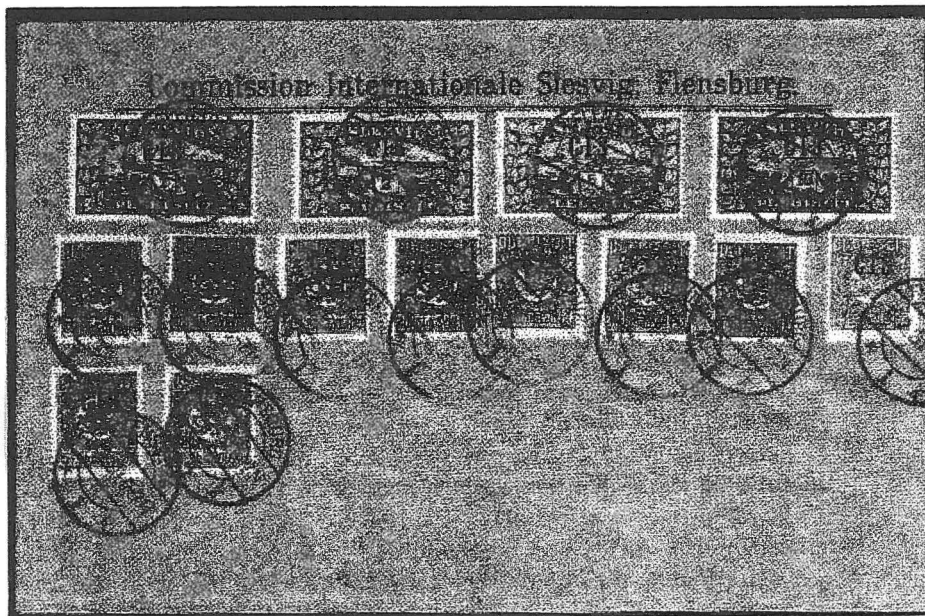
Ja, så står det faktiskt i stadgarna till vår förening! Trots detta har jag, efter att ha läst igenom mängder av gamla Rapporter, inte kunnat finna en enda rad om detta samlingsområde! Det verkar som om ingen av våra tidigare Rapportredaktörer haft något större intresse av Slesvig. Jag kan i detta fall endast svara för mig själv, då varken Tore Runeborg eller Pelle Hanner längre finns ibland oss. Slesvig är en vit fläck i mitt filatelistiska kunnande och det man inte vet något om är det svårt att skriva om, åtminstone om det skall bli någorlunda vederhäftigt.

Därför tycker jag det är roligt att i Rapporten kunna redovisa en artikel om Slesvig som är skriven av en person som verkligen visste vad han skrev om, nämligen Sten Christiansen från Trelleborg. Den här artikeln, som jag endast har en gammal fotokopia av, härstammar från någon av våra filatelistiska tidskrifter och är förmodligen ganska gammal, men här får du veta varför dessa märken kom till, en del av de vanligaste varianterna (det finns massvis) samt om påtrycken i ZONE och C. I. S.

Själv tycker jag att den här artikeln är mycket intressant, då den ger information om ett samlingsområde som jag tidigare inte visste mycket om.

Märkena, som utkom 25/1 1920 och slutade användas 17/7 samma år, kan vid första anblicken verka filatelistiskt gjorda, men är godkända av UPU och fyllde verkligen sin funktion under kurseringstiden. Att sedan både handlare och samlare passade på att göra en hel del "filatelistiska objekt" är ju någonting som vi lever med än i dag.

Om någon undrar vad "PLEBISCIT" betyder så är det latin och betyder helt enkelt "folkomröstning", vilket ju var det som det hela handlade om.

Bild av den så kallade "minnesgåvan" från kommissionen som dess tjänstemän förädrades vid den sista löneutbetalningen

SLESVIG PLEBISCIT 1920

Av Sten Christiansen F. R. P. S. L.

På hösten 1918, efter första världskrigets slut, föreslog den tyske utrikesministern den danska regeringen, att den genom Slesvig löpande gränsen mellan de båda länderna på något sätt skulle regleras. Danska regeringen föredrog dock att vänta till dess fredsfördraget blev klart. Det undertecknades i Versailles den 28 juni 1919 och i artikel 108 – 114 fastslogs att gränsen mellan Tyskland och Danmark skulle bestämmas vid en folkomröstning uppdelad i två zoner, varvid majoriteten fick avgöra vilket land de ville tillhöra.

Fördraget trädde i kraft den 10 januari 1920. Slesvig skulle besättas av de allierades trupper och den internationella kommissionen övertog förvaltningen av området den 15:e "Commission Internationale Slesvig" bestående av sex man anlände till Flensburg den 26 och tog omedelbart itu med förberedelsearbetet för den kommande omröstningen. I 1:a Zonen, den 10 februari, blev resultatet att 75 431 röstade för anslutning till Danmark och 25 329 för Tyskland och i 2:a Zonen, den 14 mars att 12 800 röstade för Danmark och 51 724 för Tyskland. Därmed hade kommissionen uträttat sitt uppdrag, vilket de också skriftligen meddelade den 15 juni, för att sedan avresa från Flensburg följande dag, endast efterlämnande en "avvecklingsbyrå" i Kollund.

Uppslaget till att utgiva speciella frimärken vars kurseringstid skulle sammanfalla med den tid då kommissionen handhade förvaltningen av distriktet kom från det franska sändebudet, Paul Claudel. Generalsekreteraren, engelsmannen Charles Brudenell-Bruce, fick i uppdrag att vidareutveckla det, och han tog genast kontakt med den danska konstnären August Carstens, som tecknade en del förslag vilka alla i vanligt frimärksformat förelades kommissionen och godkändes. En av kommissionens medlemmar tyckte sig dock vid närmare studium kunna se att förslaget till markvalörerna utgjorde en fixeringsbild på så sätt att stendösen i märkets mitt kunde tydas som en örn med utbredda vingar, en symbol för Tyskland

Förslaget blev därför underkänt och konstnären ombads att utföra ett nytt, denna gång i dubbelformat och med en stendös i vänstra sidan av landskapet och en mölla i högra. Såväl möllan, som den därefter ritade landsortskyrkan, blev förkastade som varande alltför danskbetonade, och man ritade till en liten trädgrupp istället. Detta blev, ansåg man då man fick se provtrycken, alltför vagt och obestämt i teckningen, varför man återigen satte dit kyrkan, men denna gång i betydligt mindre format. Detta blev det slutliga utförandet.

Frimärkena utkom den 25 januari 1920 och dess frankeringsgiltighet kom att vara till den 17 juli samma år. Det trycktes 10 pfennigvalörer: 2 ½, 5, 7 1/2, 10, 15, 20, 25, 35, 40, och 75 samt 4 markvalörer: 1, 2, 5 och 10. Pfennigvalörernas bild visar två lejon ur Slesvigs vapen, och har inskriften "PLEBISCIT SLESVIG". Märkesbilden mäter 20 x 17 m.m. Markvalörerna i dubbelformat visar, som tidigare nämnts ett stendös till vänster och en avlägset belägen bykyrka till höger. Inskriften är "PLEBISCIT SLESVIG" och valören står på en liten sköld, som upp bärs av två lejon. Märkesbilden mäter 20 x 37 m.m. Trycket är i boktryck, utfört av den välkända firman T. H. Thieles Bogtryckeri i Köpenhamn. Papperet är fast och tunt med vattenmärke kors. Gummit är blankt och vitt. Tandningen mäter 14 x 14 ½. Pfennigvalörerna är tryckta i kartor om 100 märken, tio rader om tio exemplar vardera. Markvalörernas halvkartor innehåller 50 märken, tio rader om fem exemplar vardera.

Det förekommer en rad, mer eller mindre markanta feltryck. Det mest intressanta och lättidentifierbara förekommer i 40 pfennigkartan, där ett märke har ett svårt skadat, nästan helt försvunnet "I" i ordet "SLESV.G". Upplagan härav är mycket liten, möjligen endast 100 exemplar. På brev är det en stor raritet. Märkets position i kartan varierar mellan 16, 28 och 73.

Försäljningen av denna frimärksemission påbörjades på posten i Flensburg den 25 januari 1920 kl. 12.00. Upplagan var mycket stor men äkta använda bruksbrev är ovanliga och brev med kommissionens stämpel får betraktas som rariteter. Samfrankering med tyska frimärken var tillåten till och med måndagen den 26 kl. 12.00. Dyliga brev och helsaker är svåröverkomliga.

Då omröstningen i första Zonen visade en stor majoritet för anslutning till Danmark hade kommissionens frimärken färdiga med valörer i danskt mynt, öre och kronor, men i övrigt i samma utförande som pfennig och markvalörerna. De var upptill försedda med ett svartblått övertryck "1 ZONE". Emitteringen skedde den 20 maj och kurseringstiden varade till den 16 juni då förvaltningen övertogs av Danmark, men den förlängdes därefter till den 17 juli 1920. Man finner att dessa märken, på grund av den korta kurseringstiden är mycket ovanliga i stämplat skick, i synnerhet på brev. Försedda med kommissionens stämpel eller på kommissionens färdigtryckta kuvert är dessa märken stora rariteter, i synnerhet som frankatur på express eller rekommenderade brev. Då utbyte av tidigare pfennig och markvalörer mot de nya öre och kronvalörerna ej var tillåtet, tilläts samfrankering på brev av de båda emissionerna från den 20 maj till den 27:e. Dessa, såväl som samfrankering av 1 ZONE – märken och danska märken är rariteter.

1. ZONE

A 1

De mest eftersökta är emellertid de så kallade "C. I. S.-märkena, som utgavs som kommissionens tjänstefrimärken. Idén därtill kom fram vid en diskussion mellan postmästare Raeder och generalsekreterare Brudenell-Bruce. Den första emissionens frimärken försågs med övertryck i mörkblå färg lydande C. I. S. d. v. s. "COMMISSION INTERNATIONALE SLESVIG" och skulle endast få användas för kommissionens post och inte finnas tillgänglig för allmänheten. Sådan frimärken och brev skulle vara avstämplade i Flensburg, som var kommissionens säte och adresserade till olika myndigheter eller dess tjänstemän, varav 15 eller 20 pfennig var den vanligast förekommande frankeringen. Rekavgiften var 30 pfennig, vilken vid portoförändringen den 6 maj höjdes till 50 pfennig och det vanligaste portot till 40 pfennig. Vid större och tyngre rekommenderade tjänsteförsändelser till utlandet kom markvalörerna till användning, men äkta använda är de mycket stora rariteter på brev.

Mycket sällan förekommande är även privata försändelser, från kommissionens tjänstemän till släktingar och vänner, frankerade med C. I. S.- märken. De i handeln förekommande breven med kommissionens tryck frankerade med samtliga fjorton valörer, hela serien, är tjänstevillighetsavstämplade därigenom att de tillkom som en minnesgåva från kommissionen till dess tjänstemän, som samtliga förädrades var sitt sådant brev vid den sista löneutbetalningen. Vad antalet avsända C. I. S.- brev beträffar, kan man nog med stor säkerhet fastställa att de inte överstiger 2 000 styck, och att antalet bevarade givetvis är avsevärt mycket mindre.

↓
C·I·S
↑

I
Echt: Blauschwarz,
scharfe Konturen.

↓
C·I·S
↑

II
Schwarz, I unten
rechts vorgebuckelt, Einschnitt
am C oben schwach sichtbar, am
S unten ganz verschwommen.

ett undantag från regeln att alla C. I. S.-brev skall vara avstämplade i Flensburg utgör de . "Bov-breven". Den lila orten Bov ligger precis intill den nuvarande gränsen till Tyskland, alltså på danskt område. Före omröstningen tillhörde den Tyskland och kallades "Bov" och invånarna uttalar fortfarande namnet Bov som Bau. Varken då den var tysk eller dansk hade orten något postkontor utan all post gick över Paddenborg eller Krusau. Vid överflyttandet av märken med danska valörer och övertryck "1 ZONE", den 20/5 1920, flyttades poststationen i Krusau och flyttades till det strax intill liggande Bov. Det blev en fristig tjänst eftersom det redan den 10/6 beslöts att Bovs post-station skulle stängas och posttjänsten flyttas till Norra Smedjeby. Presidenten för omröstningskommissionen Sir Charles Marling tillbringade ganska ofta veckosluten hos en bekant, som hade en större egendom i närheten av Bov. Tjänsteförsändelser, som fordrade presidentens underskrift, kommes vid sådana tillfällen till honom med bud, som sedan tog dem med sig tillbaka till Flensburg för att låta avsända dem därifrån. Den 26 maj 1920 var just ett sådant tillfälle, men blev budbäraren inbjuden att stanna kvar på lantstället som gäst, och föredrog därför att ta de cirka femtio breven i en brevlåda i Bov för att bli av med dem. På så sätt tillkom de i dag efterfrågade C. I. S.-breven och märkena med Bov-stämpel. Den är i violett färg och utgavs den 26. 5. 20.

Till de allra största rariteterna bland omröstningsmärkena hör C. I. S.-märket av valör 25 pfennig med omvänt övertryck. En helkarta av detta felvända övertryck befann sig i den utgåvan av C. I. S.-märken, 362 satser, som skulle översändas till Världspostföreningen i London, U.P.U., att fördelas, med tre exemplar av varje, till vart och ett av medlemsländernas verk. På ett eller annat sätt har enstaka exemplar kommit ut i allmänna marknaden och säljs nu liebhaverpriser. De få exemplar som på så sätt finns tillgängliga för samlare är mycket sällsynta och stundom dyra. De förekommer endast i ostämplat skick.

I den legendariska danmarksamlingen, som sammanförts av greve Ahlefeldt - Bille, fanns även en helkarta av 75 pfennig C. I. S. där i nedre högra hörnet tio märken fått ett dubbelt övertryck genom att tryckvalsen gått över det en extra gång diagonalt. Sedan tryckningen skingrats har denna karta delats, så att tre-strips, par och enstaka av detta feltryck finns ute på andra samlarhänder.

Att tillgången på C. I. S.-märken är så förvånansvärt liten, de förhållandevis stora upplagorna till trots, beror på att mr. Brudenell-Bruce personligen brände upp hela restupplagan i rådgård i Kollund redan i augusti 1920. Strax efter det att kommissionens arbete avslutats, täcktes det att ett ej så ringa antal C. I. S.-märken med förfalskade påtryck utbjöds till samlare. En del av dessa är mycket olika originalet och alltså lätta att avslöja, men tyvärr finns det ett, som till och med finns på vackert avstämplade brevstycken, som är svårt att upptäcka som falskt. Figuren visar på vad sätt det skiljer sig från det äkta. Dessutom kan man se att färgen är matt och i det närmaste svart, och inte som i det äkta lysande mörkblå. Man skall också komma ihåg att förskjutna övertryck ej förekommer bland originalen.

Kommissionen utgav även ett brevkort till sina tre emissioner, såväl pfennig-valörer i 7 ½, 10 och 15 pf, som i öre "1 ZONE" i 7 ½ och 10 öre, samt tjänstebrevkort med C. I. S.-tryck i 7 ½, 10 och 15 pf. De senare är mycket sällsynta obegagnade. I begagnat skick är det endast en enda sats, d. v. s. tre stycken, kända.

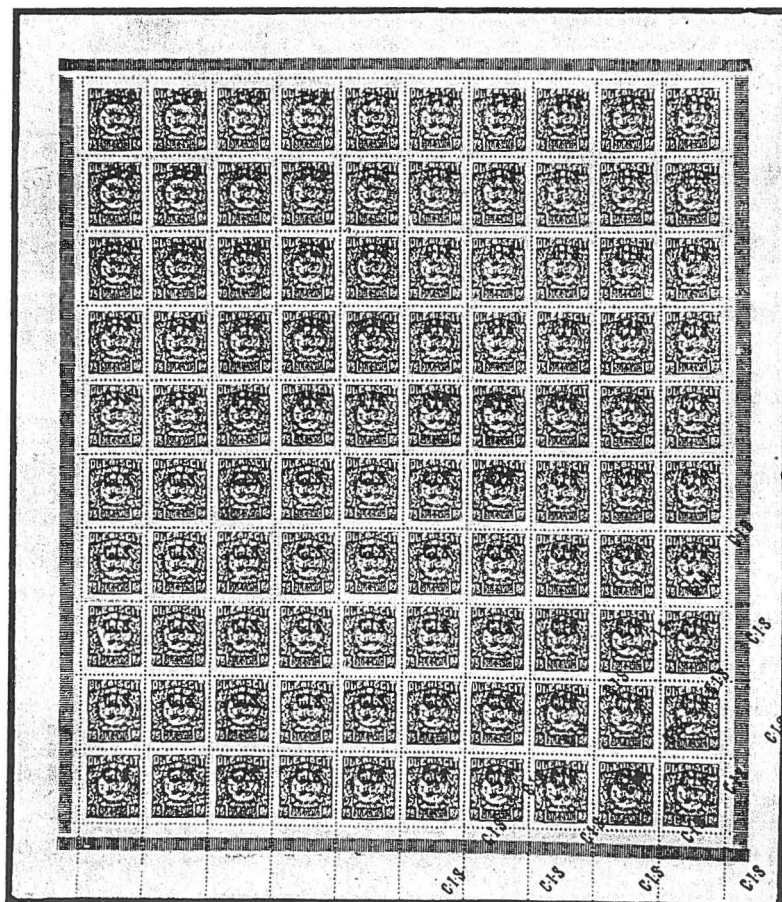
Vid framställandet av den första upplagan, pfennig och markutgåvan, togs en mängd övertryck, vilka såväl otandade som tandade, försågs med påtrycket "MAK", för makulatur. Dessa påtryck förekommer även dubbelt och dessutom omvänt. Enligt uppgift brändes denna makulatur i slutet av september 1920 i Sonderborg. Trots detta finns i samlarhänder ett, om än mycket litet, antal i blocks, strips, par och enstaka med många varianter.

Man kan visserligen inte komma ifrån att "Plebiscitmärkena Slesvig 1920" åtminstone till viss del ger en känsla av att ha alltför mycket "filateli" över sig, men ju mer man tränger in i ämnet och ju mer man studerar de kvarlämnade breven ju mer fascinerad blir man av dem. När den tid då kommissionen hade suveränitet över området, fick den utöva sin maktbefogenhet utan inskränkning, och hade därvid att helt reglera och styra dess postväsen. Sålunda

bestämdes att inga andra frankotecken, än de som kommissionen lät trycka, fick användas under denna tid, och att all tjänstepost skulle frankeras med de speciella, och av dem utgivna C. I. S.-märkena. Alle tre emissionerna blev också i vederbörlig ordning anmälda och godkända av U.P.U. Att samlare i allmänhet och frimärkshandlare i synnerhet, utnyttjade situationen är också ganska självklart, men faktum kvarstår att äkta bruksbrev, såväl som vanliga tjänste, är mycket samlarvärldiga, liksom hela den rika flora av ords, järnvägs och sjöpoststämplar som finns.

Att sammanföra en rikhaltig och allsidig samling av "PLEBISCIT SLESVIG 1920" är ingen lätt, och absolut inte billig, uppgift, men den är intressant och rolig. För den som ej vill lägga några pengar i detta slag av samlande, rekommenderas ett ingående studium av det rika och lättåtkomliga material, som finns av lösa, stämplade märken. Därvid kan man komma att glädjas åt glada överraskningar och fina fynd.

Den samlare, som vill ha närmare och mera detaljerade upplysningar om detta område, hänvisas till den utmärkta lilla handboken "DIE BRIEFMARKEN VON NORD-SLESVIG" med Hans Andersen som författare. Den tillhör skriftserien "Neues handbuch der Briefmarkenkunde". Uppgifterna i ovannämnda artikel är till stor del hämtade ur denna skrift.

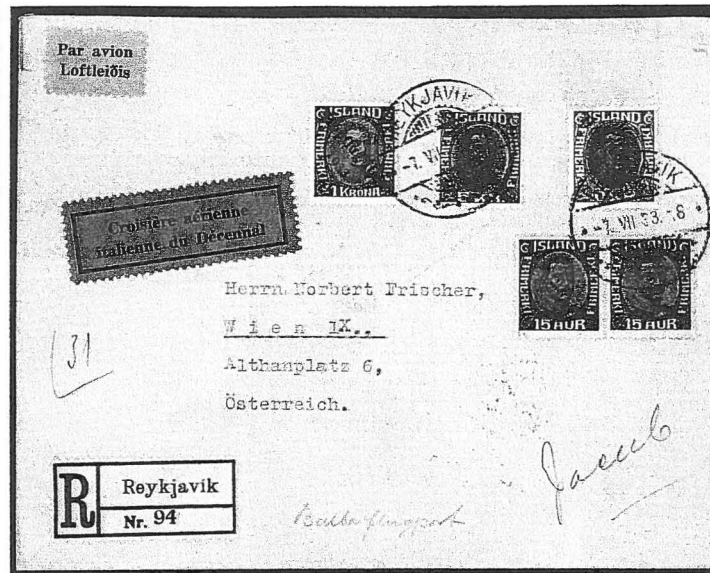
Det i artikeln nämnda helarket med dubbelt övertryck.

Nytt Balbo-brev

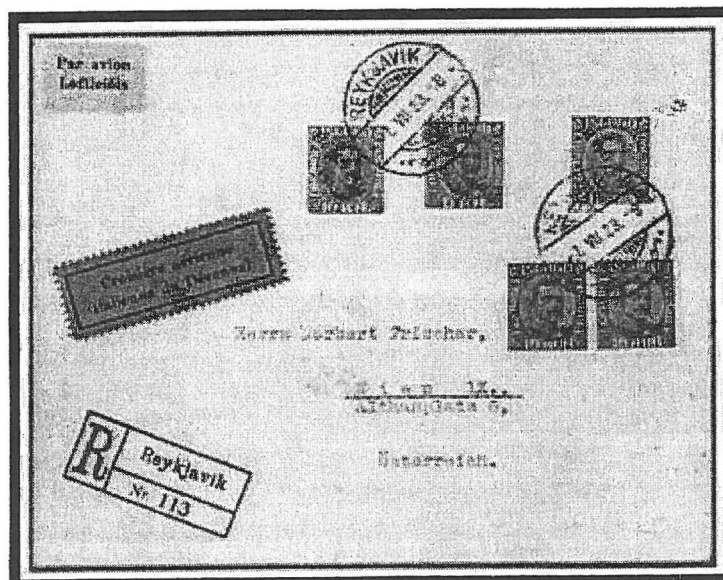
Det här brevet hittade jag redan för ett år sedan i den engelska auktionsfirmans, Phillips, katalog under The Stamp Show 2000 i London. Utropspriset var satt till 1 000 – 1 200 £, vilket då ungefär motsvarade ca 15 000 – 18 000 kr, och det får väl anses vara ett ganska normalt utgångsbud för dessa brev, kanske något i överkant. Det är adresserat till Herrn Norbert Frischer i Wien, en herre som vi väl känner till sedan tidigare. Alla brev i serien nr 81 – 139 som vi känner till, förutom nr 93, är adresserade till honom. Man kan förmoda att Herrn Frischer var frimärkshandlare, kanske med luftpost som specialitet, liksom en annan herre vid namn Herman Sieger från Lorch (Württ) i Tyskland, också välkänd från Balbo-breven. Denne Sieger har ju dessutom gett ut en katalog över alla kända Zeppelin-flygningar till vilka jag återkommer så småningom. Med detta brev känner vi nu till 124 av de ursprungligen 298 Balbo-breven, men som jag tidigare sagt. Keep Looking!

sekr.

Och ytterligare ett.

På Corinphilas auktion i våras dök så ytterligare ett Frischer-brev upp, frankerat på samma sätt som ovanstående och med rek-nummer 113. Utropet var 2 500 Sfr, vilket i vår uttunnade valuta blir drygt 15 000 kr och väl överensstämmer med priset på det föregående brevet. Vi kan således lägga ytterligare ett brev till samlingarna och är nu således uppe i 125 st.

sekr.

Från Karl Erik Allberg i Umeå har inkommit nedanstående bidrag till "Nostalgihörnan". Han berättar om en resa till Island redan 1971 och några år senare, 1982, om en resa till Färöarna och om hur han där fick tillfälle att träffa Färöarna store filatelist, Ingvard Jakobsen, samt den finske konsuln på öarna, Thorolf Björklund, som vi själva, några år senare i samband med resan till Nordia i Reykjavík 1991, våldgästade. (se mer om detta i Rapport nr 85)

Karl Erik passar också på att nämna att det minsann var han som sände mig lista över postturerna till o från Reykjavík 1929, vilken redovisades i rapport nr 120. Tack Karl Erik, både för listan och för reseminnena.
sekr.

RESEMINNEN ISLAND-FÄRÖARNA

Island, landet med is, eld och vatten, kom tidigt att väcka mitt samlarintresse. Då var ett besök på ön fjärran, men ödet ville annorlunda i 50-årsåldern och efter första resan 1971 har det blivit ytterligare fyra besök från Umeå, som f.ö. ligger på Reykjavíks breddgrad. Intressanta turer gjordes även till Västmannaöarna 1976 och Akureirey 1991.

Självfallet ökar det filatelistiska intresset i och med resorna. Det resulterade bl.a. i en fördjupning i nyanser på aurserien 1876-1901 och nummerstämplarna. Många episoder inträffar under resans gång som t.ex. den danska treringsstämpeln 238 på Island 20 aur 1896, vilket först vållade mig en hel del huvudbry tills jag efter besök i filatelistklubben i Reykjavík fick veta att 238 var den äldsta stämpeln för Thorshavn på Färöarna. Som ofta rörde det sig om båtpost.

Från Island till Färöarna är det inte så långt fågelvägen men med flyg går det snabbt från Köpenhamn. 1982 gjordes första resan, som följdes upp 1989. Här imponerades jag av infrastrukturen med perfekta vägar och hänförande utsikter.

Som medlem i Föreningen Islandssamlarna kollade jag upp om det fanns någon medlem på Färöarna och fann där Ingvard Jacobsen. Jag tog tillfället i akt och ringde upp honom och frågade, om jag fick besöka honom. Han hälsade mig välkommen, så vi fick en skön samlarafton, som för mig även resulterade i att jag fick förvärva några av högvalörerna i påtrycksserien 1940/41.

Tråkigt nog blev Jacobsen utsatt för inbrott några år senare, då en stor del av hans samling stals. Senare återfanns dock en del men i skadat skick.

Jag kommer aldrig att glömma promenaden 1982 från Jacobsen till hotellet i septembermörkret men väl ledsagad av månen, som klart lyste över Nolsoy. Vid första besöket fick vi - en grupp ekonomer - träffa den finske konsuln Thorolf Björklund, som dessutom var ordförande i Foroya Filatelistfelag - filatelistföreningen som f.ö. firar 65-årsjubileum i år samtidigt som Foroya Postverk fyller 25 år i sin imponerande nybyggnad.

För den som har möjlighet att besöka nordatlantiska öar rekommenderar jag varmt i första hand Färöarna och ta då gärna flyget från Köpenhamn, men båtförbindelse finns även från Esbjerg och Bergen.

Karl-Erik Allberg
medlem 285 i Islandssamlarna

Mer om fiskmärkena

Med anledning av Rapporten 122 – juni 2001, sid. 11, Fiskfrågan

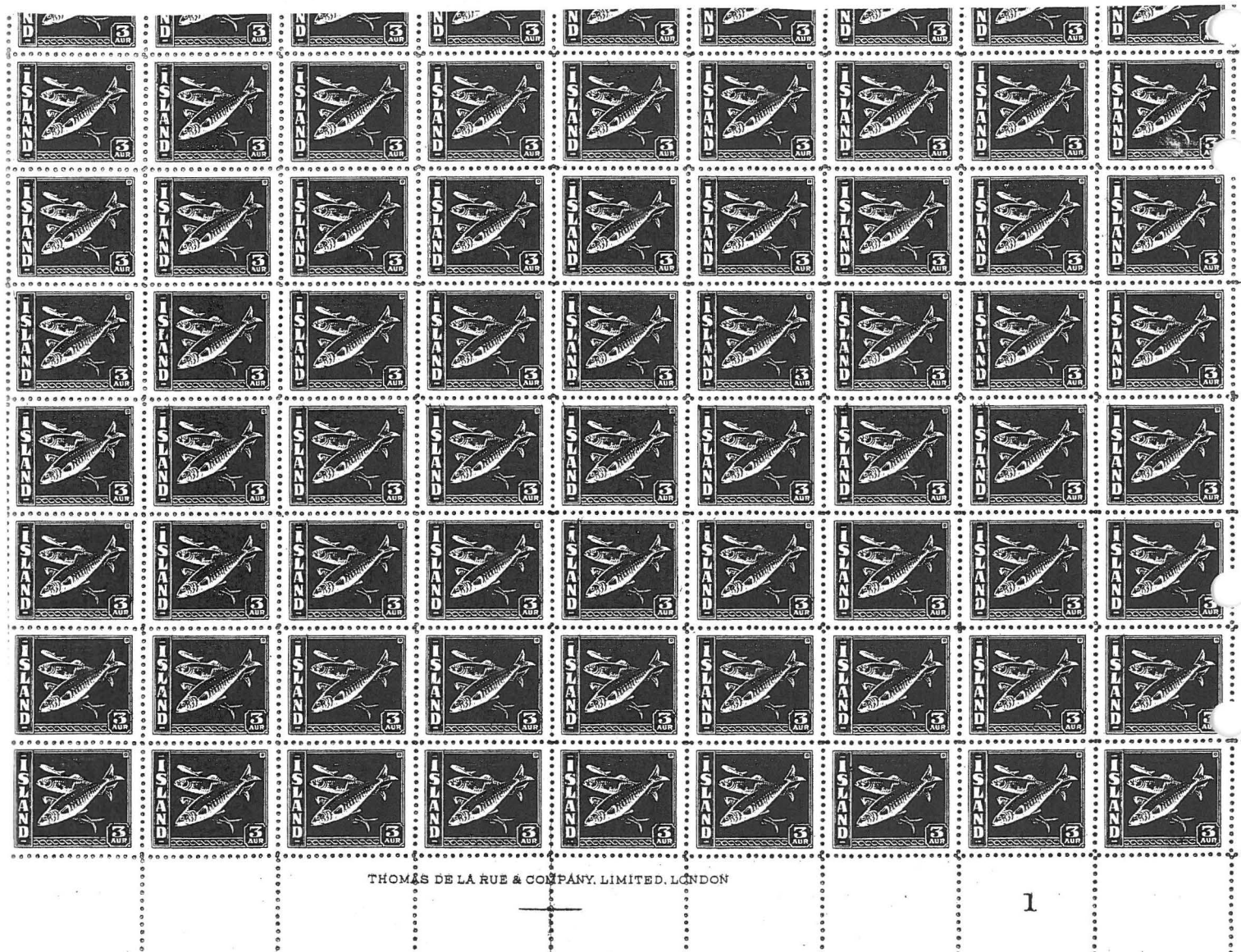
Johnny, Kaj och undertecknad blev intresserade av "Fiskfrågan" i Rapporten. Jag var nog ganska övertygad direkt om att det var D-tandningen det rörde sig om, men vi kom överens om att jämföra mot några helark som vi har i våra samlingar.

Efter en sittning en skön sommarkväll hemma hos Johnny blev vi överens om att Sveinbjörns 4-block av 1 och 3 aur. är D-tandningar. Just D-tandningen kan uppvisa ett otal skepnader i "mittkrysset" i 4-blocket där en del kan vara väldigt lika det mittkryss som finns på B-tandningen, men på Sveinbjörns block finns vissa avvikelser som definitivt passar in på D-tandningen.

Sänder över en kopia av ett helark av D-tandningen så att du kan se själv.

Hälsningar

Tom

Ovanstående mail inkom under sommaren från Tom Rinman i Göteborg. Han har tillsammans med Johnny Pernerfors och Kaj Librand, med utgångspunkt från Sveinbjörn Blöndals fråga i junirapporten, studerat sina fiskar och kommit fram till ett helt annat resultat än det jag själv hävdade. Dessa herrar har dock haft tillgång till ett betydligt bättre studiematerial än mitt eget så jag får väl böja mig för övermakten och medge att deras svar på frågan är det rätta. D-tandning alltså.

Av utrymnesbrist kan jag däremot inte få me hela arket i bild, men av det som ryms bör framgå vilken tandning det rör sig om.

sekr.

Ny Kronstempel ???

Eivind Kolstad och jag har under våren haft en viss korrespondens och i ett av breven frågade han om jag hade hört talas om den nya kronstämpeln som hittats i Island. Det hade jag nu inte utan bad honom att skriva ihop vad han visste om den och som den flitige man han nu är så kom det bums ett nytt brev innehållande följande artikel med bild och allt, som jag för säkerhets skull tar in i Rapporten på originalspråket med risk för att annars "försvorska" den

ÁS I FLJÓTUM.

Langt oppe i nord, langt fra verdens ståk og larm, ligger en gård som heter Ás. Egentlig er det ikke noe spesielt med det; Ás er et vanlig islandsk stedsnavn, og denne – som ligger i Fljótshreppur i Skagafjardarsýsla- skiller seg ikke ut på noen måte.

Eller gjør den det?

Dette er sagaen om et nyoppdaget islandsk kronestempel, og kanskje, kanskje, stammer det fra nettopp denne Ás i Fljótum.

En dag for ikke så veldig lenge siden dukket det opp hos frimerkehandler Magni i Reykjavik et helt alminnelig 10 aur ovalmerke, med et helt uvanlig stempel. Magni hadde selv innført merket fra London, og min gode venn Don Brandt oppdaget merkverdigheten.

I utgangspunktet skulle dette være et stempel som burde være lett å identifisere.

Vi ser tydelig –OTUM. De to siste bokstavene kan riktignok se ut som –UN, men dette blir ikke riktig. –UM, derimot, tyder på at dette er dativformen av et stedsnavn, noe som igjen betyr at dette stedet er et sted i et annet sted (!)

Vi har flere eksempler på dette, f. eks. Kleifar i Gilsfirdi, Reykir i Ólafsfirdi og Tjörn á Vatnsnesi.

Imidlertid er det bare ett kronestempel som i utgangspunktet kan passe til vårt stempel: Ás i Holtum. Av venstre side ser vi at den første delen av stempelet kan være Ás, dvs. det MÅ være Ás. Derimot virker det helt usannsynlig at den siste delen kan være HOLTUM.

Hvis illustrasjonen blir bra, kan vi tydelig se OTUM, og selv om det er en utydelig strek nederst på T- en som kan tyde på en L, passer Ás i Holtum slett ikke med bokstavenes plassering i forhold til kronens og posthornets stilling.

To muligheter gjenstår: Enten er det et falskt stempel, eller et nyoppdaget.

Vi går ut fra at det er et unikum, og etter diverse eliminerte kandidater, står vi igjen med gården som i utgangspunktet ikke var spesiell på noe vis: Ás i Fljótum.

Flere storsamlere av kronestempler tviler sterkt på funnet. De mener at det dreier seg om Ás i Holtum, og hevder at det er helt usannsynlig at Ás i Fljótum skulle ha fått et stempel. Gården ligger nemlig oppe ved Haganesvik, og området hadde på denne tiden C1 HAGANES.

Ikke vet jeg hva dette ender med, men spennende er det. Og at Ás i Fljótum etter dette blir satt på kartet, det er helt sikkert!

Eivind.

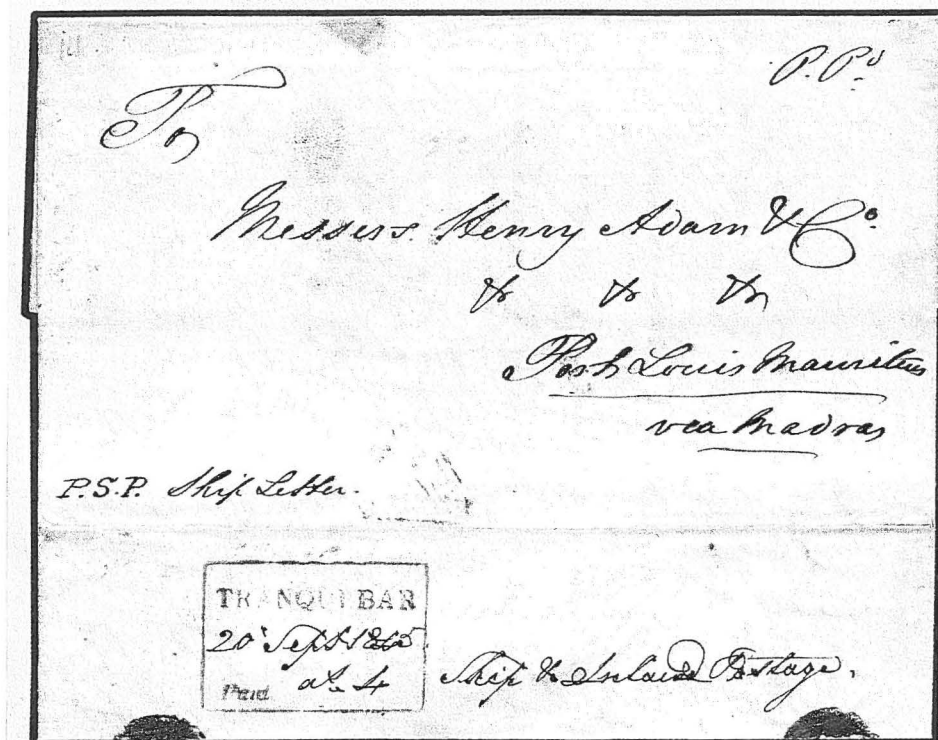
Ja vad ska man tro?? Är detta den saknade Kronstämpeln?? Den som vi ännu saknar. Ett tror jag är säkert. Det är inte ÁS I HOLTUM då man tydligt ser de fyra sista bokstäverna "OTUM"! Ás i Fljótum ligger förvisso bra till och om stämpeln är äkta har alla de 115 stämplarna i de två första leveranserna hittas sedan SAURBÆR Í EYAFÍRÐI hittades i postmuséet i Hafnarfjörður härom året!

sekr.

Dansk Ostindien Vad är det?

Så är det dags att avsluta min skröna om de danska besittningarna i Ostasien. Det som jag ursprungligen avsåg vara ett kort inlägg, har blivit en långkörare över 8 Rapporter som jag hoppas att läsarna har uppskattat. Tyvärr har det inte gått att illustrera artikeln med brev, några frimärken existerade ju inte, hela vägen då bilder av några tidiga sådana inte funnits att tillgå. De som finns kvar ligger förmodligen gömda i det Danska Ostindiska Kompaniets arkiv eller kanske i några gamla familjearkiv från släkter som levat där ute. Först i och med de första stämplarnas införande, de sista åren av 1700-talet, finns bilder på brev i auktionskataloger och andra skrifter så att jag har kunnat kopiera dem. De har alla det gemensamt att de är ganska dyra i inköp och dessutom fåtaliga, annars vore de ett fantastiskt intressant samlingsområde. Jag har dock lyckats samla på mig bilder, de flesta i färg, av 14 sådana brev som jag, när andan faller på, kan gotta mig åt. sekr.

Brev sänt från Tranquebar den 20 september 1845, bara en dryg månad innan engelsmännen tog över kolonin, till Messrs Henry Adam & Co, Port Louis, Mauritius. Via Madras.

På baksidan röd ramstämpel "TRANQUEBAR Paid" samt ifyllt med bläck "20 sept 1845 och 4 as" med förklaring till summan "Ship & Inland Postage". Svart ovalstämpel "STATION SHIP LETTER MADRAS SE 23 1845" samt röd ankomststämpel MAURITIUS POST OFFICE NO 04 1845".

Övriga anteckningar; P. S. P. Ship Letter samt P. Pd.

Brev sänt från Tranquebar den 9 juni 1856 till Köpenhamn. Röd ramstämpel "TRANQUEBAR 1856 june, Paid", MADRAS G. P. O. 1855. Anteckning "Per Mail Steamer Via Southampton". Ingenting tyder dock på att brevet är betalt då inga summor finns införda i Tranquebarstämpeln och India Paid är överkorsad.

Åren efter 1815

Det är naturligt att den sviktande handeln medförde både ekonomiska och politiska konsekvenser för kolonierna. Redan för 1807 hade ju detta påtalats, men då hade det funnits medel att täcka förlusterna med. Efter kriget och den danska bankrutten fanns inga pengar kvar. Lösenordet blev nu "besparingar" och det ordet gick sedan som en röd tråd genom koloniernas historia, fram till försäljningen 1845.

Man försökte också sälja statens hus och andra byggnader ute i staden som man inte hade någon direkt användning av. Och flyttade all administration till Dansborg. Andra åtgärder som gav spår i kolonins intäkter var en saltskatt efter engelskt mönster, vilken dessa tillämpade i sina kolonier. I samband med detta övergavs också det gamla myntsystemet med "fanoer" till förmån för det engelska "rupier". 100 Tranquebar-riksdaler blev nu värda 140 Madras-rupier.

Tankar på att sälja kolonierna började nu allt oftare att förfäktas i Köpenhamn. 1820 ansåg dock Kommerskollegium att för tillfället avvakta, då kolonierna kunde bli till nytta i andra, bättre konjunkturer. År 1824 beslöts dock att logen, Porto Novo på Coromandelkusten, strax norr om Tranquebar, skulle säljas. Det var dock inte lätt att hitta någon köpare och inte förrän 1829 såldes logen för 1 800 rupier. Dessförinnan, 1827, hade man lyckats sälja Patna för 10 900 rupier och 1830 gav kungen sitt tillstånd att sälja Balasore, men någon köpare hittades inte.

Försäljningen

Efter 1815 hade de indiska kolonierna endast varit en börda för hemlandet. De var inte längre till något gagn för handeln, som numera var minimal. Däremot gav de årligen ett säkert underskott. Därtill kom att det numera knappast fanns någon dansk befolkning kvar i Indien som den danska kronan behövde ta någon hänsyn till.

Guvernör Bille rådde därför 1816 Kommerkollegium att avhända sig de indiska kolonierna, och arbetade själv aktivt för att sälja dem till det Engelska Kompaniet. Först 1824 kom förhandlingar igång, men de gick trögt och 1827 avbröts de från dansk sida. Orsaken var troligen att den gamle kung Frederik VI hade ändrat åsikt och inte längre var villig att sälja denna del av sitt rike, hur fjärran och liten den än syntes vara. Danmark hade blivit, till ytan, mycket mindre under hans regeringstid.

År 1839 dog så Frederik VI och hans efterträdare Christian VIII, som föresatt sig att ordna upp den danska kronans dåliga finanser, gav omedelbart guvernör Hansen i uppdrag att sälja kolonierna. Den naturliga köparen var engelsmännen, men man spred också ut ett rykte att även ryssarna, som sökte kolonier i området, var intresserade.

Förhandlingarna med engelsmännen började ånyo och Hansen fick fullmakt att sälja för 1 mill. rd., men engelsmännen ville bara betala 900 000. Saken måste nu avgöras av London och det blev ett uppehåll i förhandlingarna fram till 1843. Hansen var mycket tillfreds med detta. Regeringen, som 1842 varit fast beslutna om att inte sälja under 1 mill. rd., gav nu med sig och i december 1842 kom fullmakt att sälja för 900 000. Det blev emellertid inte nödvändigt att pruta på priset. 1844 fick danskarna ett traktatutkast, som blev undertecknat i Calcutta den 22 februari 1845. Danskarna fick 1 125 000 rd. men skulle själva betala alla pensioner till sina tjänstemän. Hansen fick också med att beskydd och tidigare rättigheter skulle försäkras innevånarna. Likaså bestämdes att försäljningen inte skulle påverka danskarnas rättigheter att bedriva handel i de indiska hamnarna.

Traktatet väckte stor tillfredsställelse i Köpenhamn och ratificerades där den 30 maj 1845. Då det Engelska Kompaniet ratificerade traktatet den 2 juni 1845 var det sålunda klart för det formella övertagandet. I Köpenhamn beslöt man att sända ut korvetten "Galathea" till denna tilldragelse. Därefter skulle hon segla till Nicobarena för att där stötta ett nytt kolonistionsförsök, som ersättning för de sålda kolonierna, för att därefter segla jorden runt och under tiden företa vetenskapliga undersökningar.

Ratificeringsdokumenten utväxlades i Calcutta och övertagandet av Frederiksnagore skedde den 11 oktober 1845, av Tranquebar först den 7 november. Då hade Galathea redan avseglat till Nicobarena. Korvettens kapten skriver i sin dagbok; "befolkningen visar verklig sorg över att behöva skiljas från Danmark, som i över 200 år härskat över området". Härpå tyder också det brev till kungen, där kasterna i Tranquebar, med anledning av ryktena om den förestående försäljningen begärde, att få förbli under danskt styre". Bille skrev; "att indierna lätt tydde sig till européer, men att detta skett ännu påtagligare i Tranquebar än i de engelska områdena". Ett liknade förhållande berättades från Fredèriksnagore, där alla, vita, svarta, hinduer och muslimer, var enstämmiga i att uttrycka sin sorg över att den danska flaggan ströks.

Det märks i Billes brev att han kände sorg över att behöva lämna Tranquebar och det kan förmodas att de flesta kvarvarande danskar därute kände på samma sätt. Även om tjänsten många gånger var enformig och hemlängtan stor så kände de flesta ändock en stor samhörighet med dessa fjärran kolonier, där den danska flaggan vajade i så många år.

Mycket tyder också på att de danska kolonierna utvecklades till mönsterkolonier i alla avseenden utom ett, det ekonomiska, och det var detta som i den danska regeringens ögon uppvägrade allt annat. Man drog också konsekvenserna härav och sålde kolonierna.

Nicobarerna till slut

Danmark hade nu endast en koloni kvar i Indien, Nicobarena. Men de resultat som tidigare försök till bosättningar där uppnått, manade inte till någon efterföljning. Öarna hade inte varit ockuperade av engelsmännen och efter krigsåren fanns varken pengar eller personal att åter bemanna dem, även om Bille nog haft sina tankar på detta.

I mitten av 1820-talet inkom så ett förslag från en missionär D. Rosen, om hur öarna åter skulle kunna koloniserats och användas dels som träproducent till Coromandelkusten, där trä blivit en bristvara, dels till plantager där kryddor, kaffe, indigo, socker och bomull skulle kunna odlas. Det svåra klimatet, ansåg han, kunde besegras genom att lägga plantagerna på hög höjd samt att bygga sunda bostäder. Han ansåg också att kineser var de bästa yrkesmännen för bostadsbygge och mathållning, medan man på plantagerna borde använda sig av malajer som klarade sjukdomarna bäst.

Då guvernör Bille anlände till Tranquebar hade han i fickan en kunglig resolution som sade att Nicobarerna åter skulle besättas, men först 1830 kom en expedition till stånd. Man landade på Nancovry, i närheten av den tidigare bosättningen, där ett hus uppfördes i all hast. Febern började dock snart att härja bland nybyggarna och många avled. De förstärkningar som med jämna mellanrum skeppades in från Tranquebar drabbades även de snabbt av febern. Ett försök att flytta kolonin till en annan ö gjordes, men med samma dystra resultat. Åren gick, men Nicobarerna gav aldrig önskat resultat. År 1848 försökte man att i London sälja öarna för 50 000£ till engelsmännen som dock betackade sig för att överta dem. År 1854 erbjöd sig en firma i Trieste att överta öarna utan kostnad. 1860 och 1866 förhandlade man med franska intressenter, men inte heller det gav något resultat.

År 1867 överräckte det engelska sändebudet i Köpenhamn en not till utrikesdepartementet, vari det hette att England 1848 hade nekat att köpa öarna då de ansåg dem var värdelösa, men att det nu, för handelns intressen, var nödvändigt att sätta stopp för den sjöröververksamhet som blossat upp på öarna. Om danskarna, som hade suveräniteten inom området inte längre kunde ta ansvaret för detta var England villiga att ta över.

Dagen därpå fick det engelska sändebudet beskedet att Danmark avsådes sig alla sina rättigheter till Nicobarena till England, utan några krav på ersättning.

Därmed var Danmarks sista koloni i Indien historia.

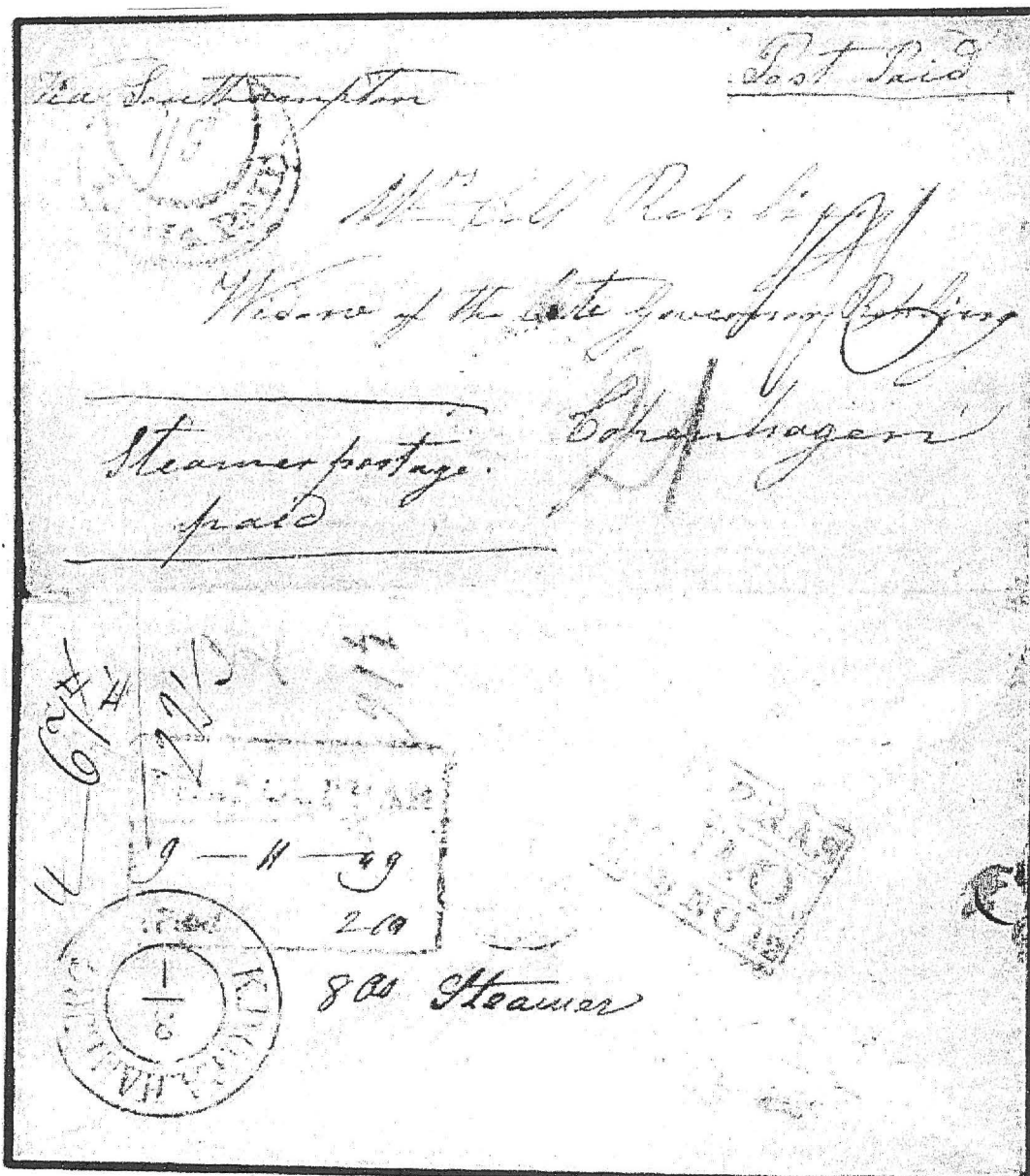
Brev och stämplat

Mängder av brev måste, under de drygt 200 åren som Tranquebar befann sig i dansk ägo, ha skrivits till och från kolonin. Trots detta är de inte lätta att finna på den filatelistiska marknaden och här i Sverige ser man dem aldrig. De flesta verkar finnas bevarade i de danska

arkiven och det är sällan man ser några brev utbudna i danska auktionskataloger. Vad jag kan förstå användes heller inga danska postala stämplat i Tranquebar. Ett undantag från det ovan skrivna kan man se i Höilands auktionskatalog i samband med Nordia 98, där två brev till Tranquebar, daterade 1834 och 1838 såldes. Brevet från 1838 är, enligt auktionskatalogen, på baksidan stämplat "TRANQUEBAR 16th januari. PAID. Med andra ord en brittisk stämpel, men från den danska perioden! Kanske var denna stämpel en kvarleva från de brittiska ockupationsåren 1808 – 1815, som danskarna sedan använde sig av. Att denna teori stämmer kan ses på ett brev med synlig Tranquebar-stämpel, från samma auktion. Det är avsänt från Tranquebar den 20 september 1845, alltså bara en dryg månad före det brittiska övertagandet av kolonin den 7 november samma år. Även här är stämpeln av brittisk typ, liksom på de två senare brev från 1855 och 1856 som också såldes på auktionen.

Det ovan skrivna är min egen teori, Den kanske är helt felaktig. Det vore intressant att, kanske från någon av våra danska vänner, få mer information och gärna bildmaterial från Dansk Ostindien.

P. O. Abrahamson / sekr.

Brev från Tranquebar den 9 november 1849, till "Mrs Colt Rohling, Widow of the late Governor Rohling, Copenhagen".

Stämplat; Röd ramstämpel "TRANQUEBAR Paid" med portot och datum "21" resp. "9-11-49" ifyllt med bläck. Dito "MADRAS G. P. O. 1849 NO 12", och halvmånformad stämpel "INDIA PAID" förmodligen slagen i Indien samt slutligen K.D.O.P.A. 3/1 (1850), slagen på Danmarks postkontor i Hamburg.

Anteckningar; "Post Paid", "Via Southampton" "Steamer postage paid", "8 as. Steamer" samt med rödkrita, "21".

HÖSTENS MÖTEN I STOCKHOLM OCH GÖTEBORG

STOCKHOLM FÄLTÖVERSTEN, Valhallavägen 148. T-station KARLAPLAN (möteslokalen ligger i samma hus som T-stationen) Ingång från Valhallavägen. På alla möten bjuder vi på kaffe och kaka.
Möten enligt nedanstående schema Klockan 19.00

Torsd. 13/9 Tema: **Omvända ramar på aurmärken.** Vi får låna det material som göteborgarna använde på sitt möte i maj. Vi har även lyckats inhandla en ny stämpelsamling som vi under hösten börjar auktionera ut. Det är inte bara nummerstämplar denna gång.

Torsd. 4/10 Tema: **Färöarna.** Vi tänker under hösten slå ett slag för våra "kringområden" men vet inte riktigt hur vi skall tackla dem. Ett förslag är att alla tar med sig sin samling för genomgång Auktion.

Torsd. 1/11 Tema: **Dansk Vestindien:** Se ovan. Då vi i föreningen har en DVI-samlare, Mikael Magnusson, förväntar vi oss ett engagerat och innehållsrikt föredrag, gärna med bilder. Auktion.

Torsd. 6/12 Tema: **Grönland.** Se ovan. Auktion.
Dessutom traditionellt julmöte med glögg, kaffe och lussekatter

GÖTEBORG GÅRDABO, Garverigatan 2. Spårvagnshållplats SVINGELN möten **den andra torsdagen i varje månad. Klockan 19.00**
Möteslokalen öppnas 18.30. **Obs! från och med i våren 1999 bytesnötens tillsammans med SFF-Göteborg.** På varje möte har vi en liten Miniutställning och auktion. Väl mött på mötena !

6 9 sept. Utställningen GOTHEX

Lörd 8/9 Vår isländske medlem **Ólafur Elíasson** håller ett föredrag om inrikes lösen i lokal i närheten av Exercishuset.
Tid och lokal meddelas i SFF:s bås på utställningen

Torsd 13/9 Tema **Grönland, Amerikautgåvan**

Lörd 13/10 **Stor höstauktion** i klubbens lokaler kl. 11.00

Torsd. 11/10 Vår norske medlem **Eivind Kolstad** kommer till oss och pratar om de isländska brostämpeltyperna.

Torsd. 8/11 Tema: **Thor Solbergs** isländsflygningar

Torsd. 13/12 **Sedvanligt julmöte**, kvällens tema blir de isländska julmärkena 1999 - 2000 med en liten presentation av NISSARNA och deras föräldrar.

VÄLKOMMEN TILL HÖSTENS MÖTEN !!

GOTHEX 2001 i Göteborg September 6 – 9

Vi som besökte utställningen var imponerade av det gemyt som utställningsledningen visade. Tyvärr var det som vanligt väldigt få Isländska samlingar, vi hittade enbart 3 st samlingar. Utställningen besöktes av ett stort antal personer, lördagen var den mest välbesökta av utställningsdagarna, när man inte kom fram till handlarna gick man istället till utställningsramarna där det var trängsel.

Vädret i Göteborg denna helg var verkligen skiftande ena stunden solsken och nästa hållande regn. Detta gjorde att det kom mycket folk in från gatan. Det var mycket roligt att se att ungdomar hade hittat hit.

Vidare ordnade olika föreningar träffar om sina verksamhetsområden. Vi i Islands-Samlarna njöto av Olafur Eliasons föredrag om AV2 och OAT – stämplade brev samt även hans föredrag om Isländska lösenbrev, han visade kopior på egna brev ur samlingen samt ur Riksarkivets samlingar. Vi som var där fick lära oss mycket nyttigt som vi inte visste om detta samlingsområde, speciellt efter valutareformen.

Slutligen skall vi nämna utställarna samt om den medalj som de erhöll vid utställningen. Runar Thor Stefanson ställde ut "Iceland during WWII", den samlingen var mycket bra det fanns en del pärlor där. Runar erhöll Vermeil. Lennart Engström ställde ut sin samling "Geysir" som var omarbetad och utvecklad sedan vi såg den senast. Lennart erhöll Stort Silver. Leif Nilsson ställde ut "Nummerstämplar på Isländska frimärken" den samlingen var också omarbetad sedan vi såg den senast. Leif erhöll också Stort Silver.

Föreningen ordnade en auktion i samband med Olafurs föredrag. Vi sålde nästan allting till de närvarande medlemmarna under en stundtals livlig budgivning.

Resultat från auktion följer nedan:

1-120,2-4,3-14,4-34,5-2,6-24,7-4,8-2,9-210,10-95,11-26,12-160,13-90,14-46,15-60,16-22

17-18,18-70,19-120,20-85,21-65,22-14,23-2,24-22,25-2,26-42,27-36,28-75,29-22,30-2,31-2

32-2,33-38,34-4,35-4,36-2,37-70,38-0,39-32,40-55,41-70,42-32,43-32,44-6,45-2,46-2,47-55

48-2,49-85,50-2,51-2,52-2,53-75,54-85,55-18,56-70,57-24,58-20,59-2,60-200,61-2,62-110,

63-2,64-20,65-2,66-46,67-0,68-0,69-36,70-65,71-0,72-0,73-0,74-4,75-0,76-0,77-0,78-32.

Föreningen Islandssamlarna och Islandsklubben i Göteborg.

Föreningen Islandssamlarna

Postgiro 40 29 57 - 5

Ordförande

Stig Österberg

Dalenvägen 8

136 91 Haninge

Tel/Fax 08-500 341 46

stickan.island@swipnet.se

Sekreterare

Per-Olof Abrahamsson

Söderberga Alle 38

162 51 Vällingby 7

Tel/Fax 08-687 02 26

olov.abrahamson@telia.com

Kassör

Leif Nilsson

Södersvik 9074

761 94 Norrtälje

Tel/Fax 0176-420 85

Leif.A.Nilsson@telia.com

Islandsklubben i Göteborg

Ordförande

Johnny Pernerfors

Draggensgatan 5

418 77 Göteborg

Tel/Fax 031- 54 88 78

pernerfors@swipnet.se

Postgiro 26 73 70 - 5

Sekreterare

Kaj Librand

Björcksgatan 64C

416 51 Göteborg

Tel 031- 25 93 16

sveriges.framsida@swipnet.se

Kassör

Lennart Engström

Lyckegatan 4 G

434 32 Kungsbacka

Tel 0300 - 134 88

lennart.engstrom@post.netlink.se

Vem vänder jag mig till när jag har frågor rörande följande?

Medlemsansökan

Sekreteraren

Islandssamlarna/Islandsklubben-Kassören

Medlemsavgift

Kassören

Islandssamlarna/Islandsklubben

Rapporter

Kassören

Islandssamlarna

Text till Rapporten

Sekreteraren

Islandssamlarna

Adressändring

Kassören

Islandssamlarna/Islandsklubben

Auktioner i Rapporten

Kassören

Islandssamlarna

Auktioner i Övrigt

Ordförande

Islandsklubben

Det är dags att betala medlemsavgiften för 2001 SEK 80:- (Checkar mottages ej kommer att returneras)

It is time to pay the annual fee for SEK 80:- (Do not send checks, charges is too high)

VAR VÄNLIGA OCH BETALA MEDLEMSAVGIFTEN SÅ FORT SOM MÖJLIGT.

Följande har ej betalat medlemsavgiften:

94, 160, 274, 645, 690, 755, 759, 777, 788

Följande har att inbetala rest: 651 (60:-), 797 (40:-), 794 (50:-)

Ni som inte ännu har betalt medlemsavgiften gör det NU!!!!!!

Please pay Your Membersfee!!!

Medlemmar boende utanför Sverige sänder sedlar I LOKAL VALUTA T.EX S EL £ (kan ej jämt belopp sändas överföres restbelopp till nästkommande år).

Beställ gamla Rapporter kostar bara 5:-/nummer+porto, dessa är ett måste för en

islandssamlares referensbibliotek då de innehåller mycket läsvärt. Beställning göres hos Leif Nilsson.

VIKTIGA DATUM FÖR ISLANDSSAMLARNA.

Gotex 2001 6 - 9.9 2001

Islandssamlarnas auktion 13.10 Göteborg

Hafnia 2001 Köpenhamn 16 - 21.10 2001

Birka Princess 28-29.10 Stockholm

Islandssamlarnas 40-års jubileum i OKT/NOV 2002

MANUS STOPP FÖR Sept RAPPORTEN ÄR 10 nov 2001

Vi hälsar ny medlem välkommen:

VISIT OUR WEBSITE: [HTTP://home.swipnet.se/islandsklubben/isst.html](http://home.swipnet.se/islandsklubben/isst.html)